

Raad voor de Kinderbescherming
Ministerie van Veiligheid en Justitie

DE JEUGD-
& GEZINSBESCHERMERS

JEUGD
BESCHERMING

Samenwerkingsprotocol

Terughoudend waar kan, tijdig doorpakken waar nodig

Gemeenten, Raad voor de Kinderbescherming en gecertificeerde instellingen
Jeugdzorgregio's IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer

27 november 2014

Inleiding

De gemeenten, Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen werken samen bij de toeleiding naar en de uitvoering van de jeugdbescherming en jeugdreclassering. Volgens de Jeugdwet moeten er twee protocollen opgesteld worden met afspraken tussen:

- 1) de gemeente en Raad voor de Kinderbescherming;
- 2) de gemeente en gecertificeerde instellingen.

De werkwijze van de Raad voor de Kinderbescherming en gecertificeerde instellingen is nauw met elkaar verweven. Om die reden is gekozen voor een tripartiet samenwerkingsprotocol tussen de negen gemeenten, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen. De afspraken vormen het fundament voor de inrichting van het gedwongen kader bij de hulp aan de jeugdigen.

Bij dit samenwerkingsprotocol zijn dus drie typen partijen betrokken:

- de gemeenten (jeugdzorgregio's: IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer);
- de Raad voor de Kinderbescherming Noord-Holland;
- de gecertificeerde instellingen (Bureau Jeugdzorg Noord-Holland (*vanaf 1 januari 2015 geheten: Stichting De Jeugd- & Gezinsbeschermers*), Jeugdbescherming Regio Amsterdam, William Schrikker Stichting Jeugdbescherming en Jeugdreclassering en het Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering).

De rolverdeling tussen deze drie typen partijen en de context van de samenwerkingsafspraken is als volgt.

Gemeenten worden in 2015 verantwoordelijk voor de jeugdzorg, waaronder jeugdhulp, inclusief het gedwongen kader: jeugdbescherming en jeugdreclassering.

In het nieuwe stelsel houdt de Raad voor de Kinderbescherming (onderdeel van het Ministerie van Veiligheid en Justitie) zijn rol als onafhankelijke, landelijk werkende instantie, die de toegangspoort vormt voor jeugdbescherming en toetst of die voldoende effect heeft om de kindbeschermingsmaatregel te kunnen beëindigen, die adviseert over het opleggen van jeugdreclasseringmaatregelen of ze zelf initieert, als casusregisseur in jeugdstrafzaken fungeert en toezicht houdt op het werk van de instellingen voor jeugdreclassering.

De raad behoudt ook zijn wettelijke bevoegdheid tot het verzoeken van een kindbeschermingsmaatregel (rekwesterende bevoegdheid) bij de rechter, op basis van een eigen, onafhankelijk oordeel over de situatie in een gezin. De Jeugdwet verplicht de gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming om de wijze van samenwerking vast te leggen in een protocol (art. 3.1, lid 5).

De Jeugdwet bepaalt dat alleen gecertificeerde instellingen jeugdbeschermingsmaatregelen en jeugdreclassering mogen uitvoeren. Art. 3.5 lid 1 Jeugdwet geeft aan dat de gecertificeerde instelling bepaalt of jeugdhulp is aangewezen bij de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering, en zo ja, welke hulp dat moet zijn¹. Art. 3.5 lid 1 lid blijft buiten toepassing indien de verplichting tot het bieden van jeugdhulp rechtstreeks voortvloeit uit een strafrechtelijke beslissing. De Jeugdwet verplicht de gemeente en de gecertificeerde instellingen om hun afspraken hierover vast te leggen in een protocol (art. 3.5, lid 3).

De gecertificeerde instellingen zijn ook één van de partijen die 'drang' kunnen uitvoeren. Het lokale team heeft ook de mogelijkheid om 'drang' uit te voeren.²

¹ In Zuid-Kennemerland: gebruikmakend van het afwegingskader.

² Onder 'lokaal team' wordt in Zuid-Kennemerland en IJmond verstaan: de CJG-teams

Visie

De gemeenten hebben in het inkooptraject een regionale bestuurlijke visie op jeugdbescherming en jeugdreclassering gehanteerd, die ook als basis heeft gediend voor dit samenwerkingsprotocol: Jeugdigen moeten kunnen opgroeien in een veilige situatie. Voor jeugdigen die in hun ontwikkeling en veiligheid bedreigd worden wordt zo snel mogelijk de juiste hulp georganiseerd. Dit gebeurt indien mogelijk in een vrijwillig kader maar zo nodig in een gedwongen kader. Dit moet leiden tot het opheffen van de bedreiging. De insteek is terughoudend waar kan, tijdig doorpakken waar nodig.

Doel

Het doel van dit samenwerkingsprotocol is driedig:

1. Helderheid over de rollen, taken en verantwoordelijkheden van de Raad voor de Kinderbescherming, de gemeenten en de gecertificeerde instellingen op het gebied van kinderschermingszaken en jeugdstrafzaken;
2. Aanbrengen van continuïteit en samenhang in de bemoeienis van de instellingen die opereren onder regie van de gemeente en de bemoeienis van de Raad voor de Kinderbescherming.
3. Afstemming rond de overdrachtsmomenten.

Landelijke handreiking

Dit protocol is voor wat betreft de afspraken met de Raad voor de Kinderbescherming gebaseerd op de landelijke handreiking voor samenwerking: "Terughoudend waar het kan, doorpakken waar nodig". Voor wat betreft de afspraken met de gecertificeerde instellingen is daarnaast de landelijke handreiking "Uitvoering jeugdbescherming en jeugdreclassering" leidend geweest. Beide handreikingen zijn opgesteld door de VNG onder regie van het Transitiebureau Jeugd en het samenwerkingsprotocol moet tegen die achtergrond worden begrepen.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

1.1

Partijen betrokken bij dit protocol zijn: de gemeenten in de jeugdregio's IJmond, Zuid-Kennemerland en Haarlemmermeer (dit betreft de gemeenten Heemskerk, Velsen, Beverwijk, Bloemendaal, Haarlem, Heemstede, Haarlemmerliede en Spaarnwoude, Zandvoort en Haarlemmermeer, hierna te noemen 'de gemeenten'), de Raad voor de Kinderbescherming, regio Noord-Holland (hierna te noemen 'Raad voor de Kinderbescherming') en de gecertificeerde instellingen (Bureau Jeugdzorg Noord-Holland (*vanaf januari 2015 geheten: Stichting De Jeugd- & Gezinsbeschermers*), Jeugdbescherming Regio Amsterdam, de William Schrikker Stichting Jeugdbescherming en Jeugdreclassering en het Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering).

Partijen spreken af dat zij in de onderlinge samenwerking zullen handelen volgens de afspraken in dit protocol. Voor alle afspraken geldt dat hiervan gemotiveerd afgeweken kan worden, bijvoorbeeld als de (veiligheids)situatie van het kind erom vraagt.

1.2

De gemeenten stellen vast dat de afspraken die in dit samenwerkingsprotocol met de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen staan zowel gelden ten aanzien van de samenwerking met de lokale teams als met Veilig Thuis (Advies- en Meldpunt Huiselijk geweld en Kindermishandeling (AMHK)).

1.3

Partijen overleggen op initiatief van de gemeenten op tactisch niveau ten minste vier keer per jaar en op bestuurlijk niveau ten minste twee keer per jaar over de samenwerking en de uitvoeringspraktijk in een zogenoemd Samenwerkingsoverleg.

De Raad voor de Kinderbescherming zal aan de gemeente op geaggregeerd niveau gegevens beschikbaar stellen over de ontwikkelingen rond de inzet van het gedwongen kader en de benodigde capaciteit bij de gecertificeerde instellingen, voor zover dat nodig is als aanvulling op de gegevens die afkomstig zijn uit de landelijke ondersteuningssystemen voor de ketensamenwerking, waar gemeenten, gecertificeerde instellingen en de raad voor de kinderbebescherming gebruik van zullen maken.

Alle partijen spreken elkaar aan op het niet nakomen van afspraken in het primaire proces. Escaleren vindt plaats in de lijn, tot aan het niveau dat nodig is voor een oplossing (tot en met de wethouder). Een escalatieroute kent een maximale doorlooptijd van 2 weken en wordt zo snel mogelijk doorlopen. In een enkel voorkomend geval kan de Raad voor de Kinderbescherming de gemeenten informeren als een gecertificeerde instelling naar de mening van de Raad voor de Kinderbescherming ernstig in gebreke blijft. Op hun beurt kunnen de gecertificeerde instellingen dat t.a.v. de Raad voor de Kinderbescherming doen

Het beheer van het samenwerkingsprotocol wordt ambtelijk geborgd in het Samenwerkingsoverleg. Het protocol wordt (naar behoefte) tenminste één maal per jaar geactualiseerd en op bestuurlijk niveau vastgesteld.

Bij de actualisatie wordt o.a. rekening gehouden met;

- gewijzigde wetgeving;
- veranderingen in de organisatie en taken van partijen;
- inzichten opgedaan na calamiteiten en incidenten.

1.4

De individuele gemeenten, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen onderhouden contact op inhouds-, uitvoerings- en beleidsniveau. Stafmedewerkers en andere medewerkers kennen elkaar en kunnen elkaar (telefonisch of anderszins) consulteren.

1.5

De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen melden calamiteiten conform de bepalingen uit de Jeugdwet bij de Inspectie Jeugdzorg. Partijen werken bij calamiteiten samen volgens het gezamenlijk opgestelde Calamiteitenprotocol. Calamiteiten die zijn afgehandeld onder het Calamiteitenprotocol worden geëvalueerd, met als doel leer- en verbeterpunten over de samenwerking en de uitvoeringspraktijk te formuleren.

1.6

Betrokkenen van wie gegevens worden verwerkt, moeten hiervan op de hoogte worden gesteld, tenzij dit op zwaarwegende gronden niet wenselijk is. Voorafgaand aan de uitwisseling zal de betrokkenen gevraagd worden om toestemming tot uitwisseling van de gegevens. Bij ontbreken van toestemming zal slechts tot gegevensuitwisseling worden overgegaan voor zover dit noodzakelijk is ten behoeve van het kunnen bieden van gezamenlijke effectieve en systeemgerichte hulp, gericht op een veilige opvoedsituatie van de betrokken minderjarige, die mogelijk ernstig in zijn fysieke veiligheid of anderszins in zijn ontwikkeling wordt bedreigd.

Per keer zal nadrukkelijk bepaald moeten worden wat de noodzaak en het doel van de gegevens uitwisseling zijn en of er geen minder ingrijpende alternatieven zijn. Persoonsgegevens zullen niet langer worden bewaard dan noodzakelijk is voor het doel van de gegevensverwerking

Hoofdstuk 2 Jeugdbescherming

Het gedwongen kader in de jeugdhulp is een uiterste middel, een ultimum remedium, in te zetten als alle andere middelen falen of naar verwachting zullen falen. In de meeste gevallen is hulp vanuit een lokaal team voldoende. In sommige gevallen zal meer specialistische hulp nodig zijn. Alleen als de problemen ernstig zijn en de inschatting is dat ouders zich niet bereid tonen of niet in staat zijn om de onveiligheid of ernstige bedreiging af te wenden, komt het gedwongen kader in beeld (zie schema).

		Risico voor het kind	
		laag	hoog
Bereidheid, vertrouwen en vermogen van ouders om met het probleem aan de slag te gaan:	laag	Geen melding of toezicht omdat de zorg te gering is	Vraagt om nader onderzoek/ verder toezicht
	hoog	Regie kan aan de ouders toegelaten worden	Regie kan aan de ouders toegelaten worden

De overheid kan zo nodig per direct ingrijpen, bijvoorbeeld via een voorlopige ondertoezichtstelling (VOTS), al dan niet met een machtiging uithuisplaatsing (MUHP). Dat kan als het gezin nog niet eerder bij hulpverleners in beeld is geweest, maar ook in elke fase van een hulpverleningstraject, omdat ingrijpen door middel van een VOTS en evt. MUHP noodzakelijk is om de acute en ernstige bedreiging van de jeugdige weg te nemen.

Als laatste stap binnen het vrijwillige kader kan het gezin de kans geboden worden om, met een motiverende, oplossingsgerichte aanpak door het lokale team en de gecertificeerde instellingen die drang kunnen uitvoeren de problemen zelf aan te pakken. We spreken dan van 'drang'. Het gezin kan in deze fase nadrukkelijk te horen krijgen dat bij onvoldoende medewerking en onvoldoende verbetering van de situatie de eerste stap naar het gedwongen kader gezet zal worden: het indienen van een verzoek tot onderzoek bij de Raad voor de Kinderbescherming. Dit gesprek met het gezin zal veelal aan de Beschermingstafel plaatsvinden of in ieder geval met het gezin voorbereid worden (afhankelijk van de afspraken binnen elke gemeente). De uitkomsten van het gesprek aan de Beschermingstafel zijn als volgt te categoriseren:

- a. Besluit over inzet vrijwillig kader door het lokale team, met advies over welke hulp daarbij ingezet kan worden;*
- b. Besluit over inzet drang in het vrijwillig kader door de gecertificeerde instelling of het lokale team;*
- c. Besluit over starten procedure inzet gedwongen kader.*

Aan de Beschermingstafel nemen deel: de Raad voor de Kinderbescherming, een gecertificeerde instelling, een medewerker van het lokale team, een voorzitter en een secretaris.

Specifiek voor de rol van de Raad voor de Kinderbescherming aan de Beschermingstafel geldt het volgende. De Memorie van Toelichting bij het wetsvoorstel Jeugdwet schrijft: 'Het wetsvoorstel wil nadrukkelijk bevorderen dat de Raad voor de Kinderbescherming al in een eerder stadium kan meedenken op casusniveau, waarbij de hulp gericht is op het versterken van de eigen kracht van de jongere en van het probleemoplossend vermogen van gezin en omgeving. Dit kan in sommige gevallen zelfs de noodzaak van een kinderschermingsmaatregel voorkomen. Ook wil het wetsvoorstel de ruimte vergroten om een gezinsvoogdijmedewerker, werkzaam bij een gecertificeerde

instelling, nog voordat een kindbeschermingsmaatregel is uitgesproken in te zetten, met als doel ouders te bewegen- al dan niet met zachte drang- tot vrijwillige medewerking. Dit bevordert de continuïteit van hulpverlening.'

Het bovenstaande vormt de grondgedachte voor de navolgende afspraken.

2a Procesafspraken rond de toeleiding naar de jeugdbescherming

Paragraaf 1 Wanneer overwogen wordt de Raad voor de Kinderbescherming in te schakelen

De gemeente is verantwoordelijk voor de toeleiding naar de jeugdbescherming. De gemeente, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen maken de volgende afspraken over hoe dit proces van toeleiding verloopt:

2.1

De Raad voor de Kinderbescherming is beschikbaar voor overleg met de gemeente, de gecertificeerde instelling en Veilig Thuis, zodra de gemeente, de gecertificeerde instelling en Veilig Thuis een traject in het gedwongen kader overwegen, ook als dat nog niet leidt tot een Verzoek tot Onderzoek (VTO). Deze rol wordt vervuld aan de Beschermingstafel.

Inzet is om waar mogelijk het gedwongen kader te voorkomen en waar nodig het gedwongen kader te overwegen / in te zetten. Het advies van de Raad voor de Kinderbescherming levert hier een bijdrage aan.

2.2

De indiener die een casus inbrengt aan de Beschermingstafel, informeert ouders, eventuele verzorgers en kinderen ouder dan 12 jaar hierover voordat het overleg plaatsvindt, tenzij het vooraf informeren in verband met de veiligheid van het kind niet mogelijk is.

2.3

De Raad voor de Kinderbescherming levert als resultaat van de betrokkenheid genoemd in 2.1 een advies aan de indiener of een raadsonderzoek in deze situatie aangewezen is. Hiervan kan gemotiveerd worden afgeweken. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen kunnen adviseren over hoe drang kan worden vormgegeven in het vrijwillig kader.

Op basis van het advies van de Raad voor de Kinderbescherming kan de indiener besluiten om een verzoek tot raadsonderzoek in te dienen. De Raad voor de Kinderbescherming kan ook zelf besluiten om een raadsonderzoek te starten, op basis van een eigen afweging. Het gaat dan om situaties waarbij er grote risico's zijn voor het kind en de inschatting is dat de bereidheid of het vermogen van de ouders om de bedreiging af te wenden klein is.

2.4

De volgende instantie is gemachtigd namens de gemeente bij de Raad voor de Kinderbescherming via CORV een Verzoek Tot Onderzoek in te dienen: Veilig Thuis. In de loop van 2015 kunnen de lokale teams ook gemachtigd worden.

De volgende professionals kunnen bij de Raad voor de Kinderbescherming verzoeken om een raadsonderzoek: lokale teams, Veilig Thuis en de gecertificeerde instellingen.

2.5

De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen zijn middels de Beschermingstafel beschikbaar voor overleg als het lokale team of Veilig Thuis bij een gezinssysteem twijfelen over de noodzaak en meerwaarde van het inzetten van het gedwongen kader (een (V)OTS)

of een verderstreckende maatregel (gezagsbeëindigende maatregel). Een bespreking aan de Beschermingstafel heeft tot doel om de veiligheid van het gezinssysteem te vergroten en te borgen. Het gaat daarbij om gezinssystemen waar het opvoedklimaat onveilig is of waarbij anderszins sprake is van een bedreigde ontwikkeling bij één of meerdere jeugdigen uit een gezin. De leden van de Beschermingstafel bepalen of de inhoud en uitvoering van het reeds opgestelde plan de veiligheid van de kinderen in het gezin voldoende waarborgt in het vrijwillig kader. Indien dit niet het geval is wordt een Verzoek tot Onderzoek geadviseerd.

2.6

Alle deelnemers van de Beschermingstafel bewaken de ondergrens als het gaat om de veiligheid van een kind; zij zullen aangeven (zowel aan de professionals als aan het gezin) wat naar hun oordeel in deze situatie tenminste nodig is om de veiligheid van de betrokken kinderen te waarborgen en maken hierover afspraken in het veiligheidsplan.

2.7

Voor de situatie dat een gemeente of indiener een casus ernstig genoeg vindt voor een Verzoek Tot Onderzoek, maar de Raad voor de Kinderbescherming niet, geldt het volgende.

Er vindt overleg plaats, met als doel om over de casus consensus te bereiken over de noodzaak van een raadsonderzoek. Is dat niet mogelijk, dan maakt de Raad voor de Kinderbescherming een eigen afweging om al dan niet een raadsonderzoek te starten, waarbij de raad als uitgangspunt hanteert voor zekerheid te kiezen en een raadsonderzoek start.

Paragraaf 2 Procesafspraken totstandkoming Verzoek tot Onderzoek

2.8

Indien de gecertificeerde instelling, het lokale team of Veilig Thuis signaleert dat de inzet van het gedwongen kader noodzakelijk is, wordt dit besproken aan de Beschermingstafel. Het verschilt vooralsnog per gemeente of het gezin bij het gesprek aanwezig is. Op basis van de evaluatie van de pilot Beschermingstafel wordt de aanwezigheid van het gezin mogelijk gelijk getrokken voor alle gemeenten.

Aan de Beschermingstafel wordt door de gemeente, indiener, Raad voor de Kinderbescherming en gecertificeerde instelling besproken of een VTO bij de Raad voor de Kinderbescherming noodzakelijk is.

2.9

Vanuit Veilig Thuis/Crisisdienst zal met name in crisissituaties een (direct) beroep op de Raad voor de Kinderbescherming worden gedaan om een spoedonderzoek te doen ter beoordeling of een VOTS of voorlopige voogdij noodzakelijk is en bij de kinderrechter ingediend moet worden door de Raad voor de Kinderbescherming.

In de andere situaties wordt indien mogelijk zorg in het vrijwillig kader ingezet. Ook in de crisissituatie is consultatie van de Raad voor de Kinderbescherming mogelijk.

2.10

Is het besluit om een VTO in te dienen tot stand gekomen tijdens een bespreking aan de Beschermingstafel, dan dient Veilig Thuis kort na het overleg (uiterlijk binnen 2 werkdagen, tenzij aan de Beschermingstafel een andere termijn wordt afgesproken) via CORV een schriftelijk Verzoek Tot Onderzoek in bij de Raad voor de Kinderbescherming.

2.11

Indien de Raad voor de Kinderbescherming over een VTO nadere toelichting of afweging nodig heeft, benadert hij de indiener die het VTO deed.

Paragraaf 3 Criteria indienen Verzoek tot Onderzoek

De criteria waarop een Verzoek Tot Onderzoek kan worden gedaan vinden hun basis in de kinderbeschermingswetgeving. De Raad kan alleen een verzoek indienen bij de kinderrechter om een kinderbeschermingsmaatregel op te leggen, als dat onderbouwd is op basis van de criteria die de wet daar aan stelt. Het Verzoek Tot Onderzoek moet daarom aanleiding geven om te veronderstellen dat er sprake zou kunnen zijn van deze gronden.

2.12

Conform de wettelijke vereisten moet in het Verzoek tot Onderzoek uit feiten en omstandigheden concreet blijken:

- 1) Waaruit de vermoedelijke bedreiging van de ontwikkeling van de jeugdige bestaat en welke veiligheidsrisico's dit met zich meebrengt;
- 2) Welke hulpverlening volgens de verzoeker aangewezen is;
- 3) Waaruit blijkt dat de ouders niet in staat of bij machte zijn de bedreiging af te wenden.

2.13

De feiten en omstandigheden in het Verzoek Tot Onderzoek worden onderbouwd door het meesturen van documenten zoals een risicotaxatie, hulpverleningsplan, gezinsplan, enzovoorts.

Voor een verzoek tot onderzoek wordt de benodigde noodzakelijke en beschikbare informatie door de indiener ingevuld in het webformulier "Verzoek Tot Onderzoek" in CORV. Gezinsplannen of andere documentatie worden als bijlage meegestuurd voor zover ze van belang zijn voor het Verzoek Tot Onderzoek. De gemeente draagt er zorg voor dat Veilig Thuis (en in de loop van 2015: de lokale teams), toegang heeft / hebben tot CORV. Via CORV ontvangt de gemeente een notificatie van de Raad voor de Kinderbescherming dat een onderzoek wordt gestart.

Paragraaf 4 Verzoek Tot Onderzoek door derden (spoedmeldingen) of onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming zelf (ambtshalve)

De Raad voor de Kinderbescherming kan in twee gevallen een raadsonderzoek starten zonder een verzoek daartoe van de gemeente, Veilig Thuis, een gecertificeerde instelling of een door de gemeente gecontracteerde jeugdhulpaanbieder. Namelijk:

- 1. Bij een spoedmelding door derden;*
- 2. Als de Raad voor de Kinderbescherming al op een andere manier bij het gezin betrokken is en een zodanig ernstige situatie aantreft, dat een Beschermingsmaatregel overwogen wordt voor jeugdigen voor wie geen Verzoek Tot Onderzoek is ontvangen.*

2.14

Als de Raad voor de Kinderbescherming bij de uitvoering van een andere taak een zorgelijke situatie van een minderjarige aantreft en een beschermingsonderzoek noodzakelijk acht, zal hij dit starten. Het stadium van de vrijwilligheid acht de Raad voor de Kinderbescherming dan voorbij. De Raad voor de Kinderbescherming brengt de gecertificeerde instelling of het betreffende lokale team (afhankelijk van wie de regisseur van het gezin is) daarvan op de hoogte en adviseert hen per direct een medewerker van de gecertificeerde instelling in te zetten. De gecertificeerde instelling zal aan dat verzoek in beginsel gehoor geven. De Raad voor de Kinderbescherming zal in verband met warme overdracht aansluiten bij het eerste overleg dat zal worden georganiseerd.

2.15

Als de Raad voor de Kinderbescherming in het kader van een andere taak onderzoek doet, daar een zorgelijke situatie van een minderjarige aantreft terwijl er (nog) geen redenen zijn om een beschermingsonderzoek te starten, zal hij het gezin warm overdragen aan het lokale team in de wijk/gemeente waar het gezin woont voor hulpaanbod. In het lokale team kan alsnog beoordeeld worden of het noodzakelijk is de gecertificeerde instelling te vragen tijdelijk een medewerker van de gecertificeerde instelling in te zetten vanuit het drangkader. De Raad voor de Kinderbescherming kan hierin ook adviseren.

Paragraaf 5 Verzoek Tot Onderzoek in crisiszaken (ongeacht hoe deze zaken bij de Raad voor de Kinderbescherming gemeld zijn)

In een acute en ernstige bedreigende situatie voor de minderjarige mag er geen tijd verloren gaan. Dat betekent dat het ketenproces helder beschreven moet zijn.

2.16

De Raad voor de Kinderbescherming is 24 uur per dag, 7 dagen in de week bereikbaar voor overleg in crisissituaties, zowel voor (telefonisch) overleg als voor concrete stappen om in te grijpen bij een acute crisis.

2.17

Indien de Raad voor de Kinderbescherming een voorlopige ondertoezichtstelling of voorlopige voogdij verzoekt aan de rechtbank en de rechtbank wijst het verzoek toe, dan zal de gecertificeerde instelling direct uitvoering geven aan de uitspraak.

2.18

De criteria voor het indienen van een Verzoek Tot Onderzoek in crisiszaken zijn:

- 1) een vermoedelijk acute en ernstig bedreigende situatie voor het kind;
- 2) dat in deze situatie onmiddellijk hulp (middels een maatregel van kindbescherming) moet worden geboden, en
- 3) dat ouders deze hulp in het vrijwillig kader niet accepteren.

Indien mogelijk geeft de verzoeker daarnaast ook aan welke factoren deze bedreiging veroorzaken en in stand houden, welke factoren deze bedreiging verminderen en welke hulp noodzakelijk is.

2.19

Het uitgangspunt is dat een Verzoek Tot Onderzoek schriftelijk wordt gedaan (via CORV), ook in crisissituaties (dan hoeft het niet via CORV). In uitzonderingssituaties (als er geen tijd verloren mag gaan) kan een VTO mondeling worden gedaan en kan het schriftelijke VTO zo snel mogelijk daarna worden ingediend.

Indien een VTO mondeling wordt geaccepteerd wordt de gecertificeerde instelling direct door de Raad voor de Kinderbescherming geïnformeerd over deze melding.

2.20

Wanneer in triage door Veilig Thuis is bepaald dat een raadsonderzoek nodig is, informeert de Raad voor de Kinderbescherming de gemeente hierover via CORV.

2b Samenwerking tijdens het raadsonderzoek

Er worden tussen de gemeente (als wettelijk verantwoordelijke), de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen afspraken gemaakt over de borging van de veiligheid van het kind en de samenwerking tijdens het raadsonderzoek. Dit is nodig omdat het inschakelen van de Raad voor de Kinderbescherming betekent dat de hulp stagneert en er iets extra's nodig is.

Onderstaande afspraken gelden ook voor crisissituaties en beschermingsonderzoeken die door de raad vanuit andere onderzoeken worden opgestart. Tevens gelden deze afspraken ook als de indiener niet een gecertificeerde instelling is (bijv. lokaal team of Veilig Thuis).

Paragraaf 6 Borging van de veiligheid van het kind

2.21

De gemeente is wettelijk verantwoordelijk voor de continuïteit van de hulp, ook tijdens het raadsonderzoek. Die hulp is in de eerste plaats gericht op het waarborgen van de veiligheid van de kinderen in het gezin.

In veel gevallen wonen er meerdere kinderen in een gezin. Wanneer voor één van die kinderen een Verzoek Tot Raadsonderzoek wordt ingediend, maar niet voor de andere kinderen, geeft de verzoeker aan waarom hij voor die andere kinderen een raadsonderzoek niet noodzakelijk vindt. De Raad voor de Kinderbescherming kan in dat geval, op basis van een eigen afweging bij de start van het raadsonderzoek of op basis van de bevindingen tijdens het raadsonderzoek, zelf besluiten om een raadsonderzoek te starten naar de andere kinderen in het gezin. De Raad voor de Kinderbescherming stelt via CORV de gemeente en de verzoeker hiervan op de hoogte.

2.22

De verzoeker, Raad voor de Kinderbescherming en – indien mogelijk – de ouders en jeugdigen van 12 jaar of ouder, overleggen onder regie van de gemeente aan de Beschermingstafel op hoofdlijnen over de inhoud en de uitvoering van een plan dat de veiligheid tijdens het raadsonderzoek moet borgen.

De afspraken worden vastgelegd in de notulen van de Beschermingstafel..

In de notulen is terug te vinden:

- wie de gezinsregisseur is;
- een verwijzing naar het betreffende veiligheidsplan van het gezin/lokale veld en de aanvullingen daarop van de Beschermingstafel.

Het veiligheidsplan³ is het plan dat het gezin samen met het netwerk en lokale veld heeft gemaakt en bevat concrete afspraken over de wijze waarop het gezin en het netwerk zelf zorg dragen voor de veiligheid in het gezin. Aan de Beschermingstafel wordt besproken of dit veiligheidsplan voldoet, of dat het aanvullingen nodig heeft.

³ In een veiligheidsplan, dat onderdeel is van een gezinsplan, staat o.a. wat de risicofactoren zijn en wat de sterke kanten zijn, wat nodig is om risico's te beperken, wie wat doet, hoe onveiligheid wordt gesignaleerd en hoe dan wordt gehandeld

Het beschermingsplan omvat in ieder geval de volgende afspraken gaan over de samenwerking van de betrokken instellingen:

- wie welke informatie aanlevert en op welke termijn;
- de planning van het verdere proces, dat er toe leidt dat het kind, indien nodig, zo spoedig mogelijk wordt beschermd;
- of het nodig is om een arts (huisarts of jeugdgezondheidszorg) in te schakelen omwille van de veiligheid van het kind⁴;
- de manier waarop afstemming plaatsvindt tussen de Raad voor de Kinderbescherming en de organisatie die namens de gemeente de regie voert over de hulp aan het gezin (wijkteam, gezinscoach of anderen). De Raad voor de Kinderbescherming en de uitvoerders van het veiligheidsplan houden gedurende het raadsonderzoek contact en informeren elkaar over de voortgang;
- wie vanuit de gemeente verantwoordelijk is voor de uitvoering van het plan;
- indien aangifte wordt overwogen: wie gaat dat doen.

Ook maakt het plan duidelijk wat er gebeurt als de uitvoering van de veiligheidsafspraken stagneert of als op een andere manier onveiligheid voor het kind ontstaat:

- als ouders zich niet aan de afspraken houden of niet bereid zijn om mee te werken aan het plan, kan de gemeente aan de Raad voor de Kinderbescherming een spoedonderzoek (naar bijvoorbeeld een voorlopige ondertoezichtstelling) vragen, afhankelijk van de mate van bedreiging voor het kind;
- als de gemeente, verzoeker of de Raad voor de Kinderbescherming escalatie van de onveiligheid voor het kind signaleren, leidt dit tot onmiddellijke actie in de vorm van acuut overleg tussen gemeente, verzoeker en Raad voor de Kinderbescherming. Nadere afspraken ontslaan partijen nooit van de verantwoordelijkheid om, indien nodig, zelf actie te ondernemen.

2.23

Indien ouders niet bereid zijn mee te werken aan de afspraken die de veiligheid van het kind tijdens het raadsonderzoek moet bevorderen/optimaliseren, informeert de partij die het Verzoek Tot Raadsonderzoek heeft ingediend de Raad voor de Kinderbescherming hierover. Vervolgens overweegt de Raad voor de Kinderbescherming een voorlopige kindbeschermingsmaatregel te vragen.

2.24

In het belang van de betrokken kinderen duren raadsonderzoeken in principe zo kort mogelijk maar maximaal 42 dagen (vanaf datum Verzoek Tot Onderzoek tot aan verzoek aan rechtbank). De duur van het raadsonderzoek wordt ook bepaald door de tijd die nodig is om op een zorgvuldige manier te kunnen beoordelen of ingrijpen in het ouderlijk gezag noodzakelijk is. Daar hoort onder andere bij dat ouders de gelegenheid krijgen om op het concept raadsrapport te reageren.

De Raad voor de Kinderbescherming maakt / heeft afspraken met de rechtbank om er voor te zorgen dat de tijd tussen afronding van het onderzoek en de zitting op de rechtbank maximaal een week bedraagt.

De gecertificeerde instelling is altijd bij de zitting aanwezig. Bij voorkeur is dit in de persoon van de beoogd gezinsmanager van de gecertificeerde instelling, zodat bij uitspraak van de kindbeschermingsmaatregel het contact direct tot stand kan worden gebracht. Indien dit niet mogelijk is zorgt de gecertificeerde instelling ervoor dat binnen uiterlijk 5 werkdagen na de zitting de gezinsvoogd contact heeft gemaakt met het gezin.

⁴ Bij (vermoeden van) kindermishandeling is het uitgangspunt om een (forensisch) arts te betrekken

2.25

De Raad voor de Kinderbescherming informeert ouders, verzoeker en het lokale team als hij verwacht dat de maximale termijn zal worden overschreden. De overschrijding dient met redenen omkleed te zijn.

Paragraaf 7 Gesloten jeugdhulp tijdens het raadsonderzoek

Gesloten jeugdhulp zonder toestemming van ouders kan alleen ingezet worden onder strikte voorwaarden, als de rechter hiertoe een machtiging afgeeft en als een gekwalificeerde gedragswetenschapper de jeugdige met het oog daarop kort tevoren heeft onderzocht.

Gesloten jeugdhulp wordt over het algemeen ingezet met instemming (of op initiatief) van ouders of van de gecertificeerde instelling die een kindbeschermingsmaatregel uitvoert. De Raad voor de Kinderbescherming heeft in dat geval geen rol bij het vragen van de machtiging voor gesloten jeugdhulp bij de kinderrechter. De Raad voor de Kinderbescherming heeft wel een rol als tijdens een raadsonderzoek blijkt dat gesloten jeugdhulp is aangewezen.

2.26

Als tijdens het raadsonderzoek blijkt dat gesloten jeugdhulp aangewezen is, dan overlegt de Raad voor de Kinderbescherming hierover met de door de gemeente aangewezen gecertificeerde instellingen. Dit gebeurt primair door middel van onderlinge afstemming. In uitzonderingssituaties kan hiervoor de Beschermingstafel worden gebruikt. De Raad voor de Kinderbescherming agendeert de casus hiervoor.

Uitgangspunt is dat zowel de vereiste verklaring dat gesloten jeugdhulp noodzakelijk is als de instemming van een gekwalificeerde gedragswetenschapper afgegeven worden door dezelfde instelling. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling stemmen hierover af.

Als de Raad voor de Kinderbescherming over de meest actuele informatie beschikt of als de gecertificeerde instelling/gemeente nog helemaal geen bemoeienis met het gezin heeft gehad (bijvoorbeeld doordat het raadsonderzoek is gestart op basis van een spoedmelding door derden of op basis van de melding door de Raad zelf) levert de Raad voor de Kinderbescherming de verklaring van de noodzaak tot gesloten jeugdhulp en de instemming van een gekwalificeerde gedragswetenschapper.

Indien de gecertificeerde instelling beschikt over de meest actuele informatie dan levert deze de verklaring van de noodzaak tot gesloten jeugdhulp en de instemming van een gekwalificeerde gedragswetenschapper.

2c De afronding van het raadsonderzoek

De Raad voor de Kinderbescherming kan na het onderzoek in principe twee besluiten nemen:

*(1) de Raad voor de Kinderbescherming verzoekt om een kindbeschermingsmaatregel, of
(2) de Raad voor de Kinderbescherming is van mening dat er geen of onvoldoende gronden zijn voor een maatregel. Dat laatste kan bijvoorbeeld doordat ouders tijdens het raadsonderzoek tot het besluit zijn gekomen om alsnog akkoord te gaan met hulp in vrijwillig kader.*

Mocht de inzet van jeugdhulp in het gedwongen kader onvermijdelijk zijn, dan zal de Raad voor de Kinderbescherming de kinderrechter verzoeken om een kindbeschermingsmaatregel op te leggen. Die maatregel moet zo kort mogelijk duren. Gedwongen uithuisplaatsing van kinderen moet waar mogelijk worden voorkomen.

Leidt het raadsonderzoek tot een verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming aan de kinderrechter tot het opleggen van een kindbeschermingsmaatregel, dan neemt de Raad voor de Kinderbescherming in het verzoekschrift op welke gecertificeerde instelling met de uitvoering van deze maatregel kan worden belast.

Als de rechter de verzochte kindbeschermingsmaatregel afwijst, kan de Raad voor de Kinderbescherming hier tegen in hoger beroep gaan. Gaat de Raad voor de Kinderbescherming in hoger beroep, dan loopt het plan voor de borging van de veiligheid in het gezin door, eventueel in aangepaste vorm, zolang er geen uitspraak is. Gaat de Raad voor de Kinderbescherming niet in hoger beroep, dan eindigt daarmee de bemoeienis van de Raad voor de Kinderbescherming met het gezin. De gemeente blijft in alle gevallen bestuurlijk verantwoordelijk voor de continuïteit van hulp en de borging van de veiligheid van het kind.

Paragraaf 8 Als de Raad voor de Kinderbescherming een maatregel vraagt

2.27

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat de Raad voor de Kinderbescherming – ook in crisissituaties – bij het invullen van de wettelijke verplichting tot het opnemen van een gecertificeerde instelling in het verzoekschrift aan de kinderrechter, een keuze maakt uit een lijst met gecertificeerde instellingen, verstrekt door de gemeente.

De Raad voor de Kinderbescherming baseert de keus voor een gecertificeerde instelling op inhoudelijke gronden, waarbij onder andere aandacht is voor de soort problematiek en geloofs- of levensovertuiging. De gemeente, de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen bespreken periodiek hoe de keuze tussen de gecertificeerde instellingen tot stand komt indien er sprake is van overlap tussen de doelgroepen van de gecertificeerde instellingen.

2.28

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat het plan voor de borging van de veiligheid in het gezin van kracht blijft, in ieder geval totdat de rechter een uitspraak heeft gedaan op het verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming en het traject in gedwongen kader daadwerkelijk van start is gegaan, maar zo mogelijk ook daarna, om de continuïteit van het traject te waarborgen. Indien de rechter het verzoek aanhoudt of afwijst, blijft het veiligheidsplan van kracht tenzij aan de Beschermingstafel anders wordt besloten. De Raad voor de Kinderbescherming agendeert de casus voor de Beschermingstafel, binnen een week na de zitting. Indien de Raad voor de Kinderbescherming heeft besloten niet in hoger beroep te gaan zal dit worden toegelicht aan de beschermingstafel

Paragraaf 9 Als de Raad voor de Kinderbescherming geen maatregel vraagt

2.29

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat in gevallen waarin de Raad voor de Kinderbescherming afziet van het vragen van een kinderbeschermingsmaatregel en voortzetting van hulp in het vrijwillig kader gewenst is, de Raad voor de Kinderbescherming de casus in principe overdraagt aan het lokale team. Indien verschil van inzicht ontstaat over de wenselijkheid om over te dragen aan het lokale veld, agendeert de Raad voor de Kinderbescherming de casus voor de Beschermingstafel.

Degene die het Verzoek Tot Onderzoek indiende, krijgt schriftelijk via CORV het besluit van de Raad voor de Kinderbescherming medegedeeld.

Als ouders tijdens het raadsonderzoek alsnog bereid zijn om vrijwillige hulpverlening te accepteren en die hulp toereikend wordt geacht, stuurt de Raad voor de Kinderbescherming na afloop van het onderzoek het rapport, met medeweten van cliënten, naar de verzoeker.

Het rapport bevat alle informatie die relevant is voor voortzetting van de hulpverlening.

De Raad voor de Kinderbescherming vermeldt in het rapport in ieder geval de hulpvraag, de zorgpunten en de sterke punten en de beoogde begeleidingsvorm. Verder zorgt de Raad voor de Kinderbescherming ervoor dat in het rapport duidelijk wordt gemotiveerd waarom cliënten nu wel hulp op vrijwillige basis accepteren en/of waarom die hulp nu wel toereikend wordt geacht om de vastgestelde bedreiging van de jeugdige af te wenden

Wanneer Raad voor de Kinderbescherming en verzoeker het eens zijn over de voortzetting van een vrijwillig hulpverleningstraject, vindt er een overdracht plaats aan degene die verantwoordelijk is voor dit traject. Hierover worden nadere afspraken gemaakt aan de Beschermingstafel, waarbij onder andere voorwaarden worden afgesproken en de termijn waarbinnen resultaten behaald moeten zijn.

Als tijdens het traject blijkt dat de hulp alsnog stagneert of niet het beoogde resultaat oplevert of de voorwaarden geschonden worden, doet de verzoeker via CORV (opnieuw) een verzoek aan de Raad voor de Kinderbescherming om een onderzoek in te stellen. In dat geval bevat het verzoek in ieder geval een beschrijving van de laatste ontwikkelingen in het hulpverleningstraject en de redenen waarom dat traject stagneert of niet het beoogde resultaat oplevert.

Het raadsonderzoek wordt direct heropend.

2.30

Wanneer de Raad voor de Kinderbescherming na onderzoek besluit om geen kinderbeschermingsmaatregel te vragen aan de kinderrechter, stuurt de Raad voor de Kinderbescherming het rapport met medeweten van de ouders aan de verzoeker. De gemeente ontvangt via CORV een notificatie waarbij gemeld wordt dat de burgemeester de mogelijkheid heeft om de zaak via de Raad voor de Kinderbescherming voor te leggen aan de kinderrechter voor een oordeel over de noodzaak van een kinderbeschermingsmaatregel. Indien de burgemeester het nodig vindt dat een OTS aan de kinderrechter wordt voorgelegd dient hij binnen één week na notificatie een verzoek daartoe in bij de Raad voor de Kinderbescherming. De Raad voor de Kinderbescherming vraagt binnen twee weken na dit verzoek aan de rechter het oordeel of een OTS moet volgen. De kinderrechter kan in dat geval de OTS ambtshalve uitspreken (omdat er geen verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming aan ten grondslag ligt).

Hoofdstuk 3 Jeugdreclassering en jeugdstrafrecht

3a Toeleiding naar de jeugdreclassering

Jeugdreclassering is een onderdeel van de jeugdstrafrechtketen. Die keten zelf komt door de nieuwe Jeugdwet niet onder regie van de gemeenten. Toch kan het in het belang zijn van de betrokken jongeren en hun gezinnen, dat de gemeente tijdig bij jeugdstrafrechtzaken betrokken is. Daarom is dit hoofdstuk ruimer opgezet dan alleen de afspraken die nodig zijn tussen gemeente en Raad voor de Kinderbescherming rond de inzet van jeugdreclassering.

De Raad voor de Kinderbescherming adviseert de rechter en het Openbaar Ministerie over een passende strafrechtelijke sanctie bij strafbaar gedrag door jongeren. De Raad voor de Kinderbescherming baseert dit advies op een strafonderzoek.

Het raadsonderzoek in jeugdstrafzaken kent een tweeledig doel:

- 1. Het geven van voorlichting en advies aan het Openbaar Ministerie of de rechter over de persoon van de minderjarige verdachte en diens omstandigheden.*
- 2. De selectie van jeugdigen (a) die een verhoogd risico lopen om door te gaan met het plegen van strafbare feiten teneinde door middel van een effectieve (strafrechtelijke) aanpak dat risico te keren en/of (b) bij wie mogelijk sprake is van achterliggende (psychosociale) problematiek en die uit dien hoofde mogelijk (verdere) hulp of begeleiding nodig hebben ter bevordering van een gezonde ontwikkeling.*

Tijdens het strafonderzoek bekijkt de Raad voor de Kinderbescherming met een wetenschappelijk onderbouwd instrumentarium wat de jeugdige nodig heeft om de kans op recidive te verkleinen. De aanpak die de Raad voor de Kinderbescherming adviseert, is vooral gebaseerd op pedagogische overwegingen en afgestemd op de individuele jeugdige en diens omgeving, zoals ouders en gezin. De inzet van jeugdreclassering kan deel uitmaken van het advies van de Raad voor de Kinderbescherming aan het Openbaar Ministerie of de rechter.

De Raad voor de Kinderbescherming neemt in het strafadvies op welke gecertificeerde instelling het beste de geadviseerde jeugdreclasseringsmaatregel kan uitvoeren.

3.1

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat deelname en informatie-uitwisseling in het Veiligheidshuis plaatsvindt zoals afgesproken in het samenwerkingsconvenant Veiligheidshuis Kennemerland (inclusief privacyreglement) waarbij de bestaande afspraken in het Landelijk Kader Veiligheidshuizen in acht zijn genomen als ook de wettelijke bepalingen ten aanzien van privacy.

3.2

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat de Raad voor de Kinderbescherming in elk strafonderzoek nagaat of er al hulp wordt geboden onder regie van de gemeente aan de jeugdige of diens gezin. Is dat het geval, dan zal de Raad voor de Kinderbescherming de instelling die deze hulp biedt, benaderen als informant (voor informatie). Indien uit de match van de VIR (Verwijs Index Risicjongeren) relevante informanten naar voren komen zullen ook deze worden benaderd.

3.3

De Raad voor de Kinderbescherming informeert de gemeente via een notificatie in CORV over de inzet van vrijwillige begeleiding door de Jeugdreclassering, in opdracht van de Raad voor de Kinderbescherming.

3b Afspraken tussen de raad en de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering

De wetgeving rond de inzet van jeugdreclassering stelt eisen aan de samenwerking tussen de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering. Daarnaast kan de gemeente nadere voorwaarden stellen over de samenwerking met de Raad voor de Kinderbescherming, bij het contracteren van gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering maken onder regie van de gemeente afspraken over hun manier van samenwerking, voor zover deze niet is vastgelegd in het normenkader. Die afspraken moeten voldoen aan de wettelijke eisen en de aanvullende eisen van de gemeente. Een landelijk afsprakenkader is opgenomen in bijlage 2 van de landelijke handreiking.

De Raad voor de Kinderbescherming heeft de wettelijke taak toezicht te houden op de uitvoering van de jeugdreclassering. In dat kader ontvangt de Raad voor de Kinderbescherming op casusniveau alle plannen van aanpak, tussenevaluaties en eindevaluaties van de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering. Aan de hand van deze informatie kan de Raad voor de Kinderbescherming zich een oordeel vormen over de mate waarin de doelen van de jeugdreclassering in elke casus wel of niet zijn gerealiseerd.

De Raad voor de Kinderbescherming heeft in dit kader ook een wettelijke aanwijzingsbevoegdheid. De Raad voor de Kinderbescherming kan alleen gebruik maken van deze aanwijzingsbevoegdheid als de Raad voor de Kinderbescherming zwaarwegende redenen heeft om aan te nemen dat de opstelling van de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering ten koste gaat van de effectiviteit van de interventie of de jongere benadeelt.

3.4

De gemeente en de Raad voor de Kinderbescherming spreken af dat de gemeente het landelijk kader voor afspraken tussen de Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering (bijlage x bij dit protocol), en de regionale aanvulling daarop (bijlage x en y bij dit protocol) hanteert als voorwaarde bij de contractering van de gecertificeerde instellingen voor jeugdreclassering. De Raad voor de Kinderbescherming conformeert zich aan dit landelijk kader.

In deze bijlagen worden onder meer de volgende wettelijke verplichtingen geregeld:

- a. De gecertificeerde instelling levert op verzoek van de Raad voor de Kinderbescherming informatie aan de raad ter voorbereiding van het afstemmingsoverleg ZSM;
- b. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering hebben soms gelijktijdige bemoeienis met jongeren. De Raad voor de Kinderbescherming informeert de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering direct en stemt af wanneer er sprake is van een nieuw Proces Verbaal Minderjarigen (PVM) ten aanzien van een jongere die begeleid wordt door een gecertificeerde instelling (zowel jeugdreclassering als jeugdbescherming).
- c. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering maken afspraken over de wijze waarop en de termijnen waarbinnen uitwisseling van informatie plaatsvindt tijdens het strafonderzoek door de raad en voor de zitting (wijze van preadvisering, uitvoering en rapportage toezicht en begeleiding, uitvoering en rapportage van haalbaarheidsonderzoeken).
- d. De Raad voor de Kinderbescherming stuurt afschrift van het strafadvies naar de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering, indien deze is betrokken bij de totstandkoming hiervan en/of het strafadvies inhoudt dat zij de uitvoering van toezicht en begeleiding of de gedragsmaatregel dienen op te pakken.

e. De Raad voor de Kinderbescherming en de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering maken samenwerkingsafspraken in het kader van de wettelijke toezichthoudende taak van de Raad voor de Kinderbescherming op de gecertificeerde instelling voor jeugdreclassering. Bijvoorbeeld over de termijnen waarbinnen (en de manier waarop) de plannen van aanpak, de reguliere verantwoordingsrapportages en de wijzigings- en verlengingsverzoeken in het kader van de gedragsmaatregel aan de Raad voor de Kinderbescherming worden toegezonden.

3c Nazorg na detentie

In principe krijgen alle jeugdigen die op een strafrechtelijke titel in een justitiële jeugdinrichting (JJI) zijn geplaatst, nazorg in aansluiting op hun verblijf. Zo lang de nazorg als onderdeel van de straf of schorsing is opgelegd, spreken we van nazorg onder justitiële titel.

De Raad voor de Kinderbescherming is verantwoordelijk voor het proces van nazorg op justitiële titel en bewaakt de voortgang van de begeleiding, op basis van de doelen zoals die in het nazorgplan zijn vastgelegd. De Jeugdreclassering heeft een inhoudelijke verantwoordelijkheid (casemanager). In die rol maakt de Jeugdreclassering het nazorgplan en is ze eerstverantwoordelijk voor de uitvoering ervan. Bij het maken van het nazorgplan maakt de jeugdreclassering gebruik van alle informatie over de jongere die beschikbaar is bij de Raad voor de Kinderbescherming, de JJI en de gemeente. De gemeente is in deze fase bij de nazorg betrokken als coördinator van het gemeentelijk (zorg) netwerk. In die rol heeft de contactpersoon van de gemeente de verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat de uitvoerende organisaties in het gemeentelijk (zorg)netwerk binnen het kader van het nazorgplan goed samenwerken en dat er de juiste en voldoende voorzieningen zijn voor nazorg op lokaal niveau.

Netwerkberaad

Onder regie van de Raad voor de Kinderbescherming vindt er in elke justitiële jeugdinrichting wekelijks een netwerkberaad plaats, waarin de Raad voor de Kinderbescherming, de JJI en de Jeugdreclassering alle nieuw binnen gekomen jongeren bespreken. De gemeente heeft geen rol in dit netwerkberaad. Wel informeert de Raad voor de Kinderbescherming de gemeente waar de jongere vandaan komt over de instroom van de jongere in de justitiële jeugdinrichting (JJI). Dit gebeurt via de gemeentelijk contactpersoon voor de nazorg jeugd. De gemeenten informeren de Raad voor de Kinderbescherming over wie deze contactpersonen zijn.

3.5

De Raad voor de Kinderbescherming meldt als voorzitter van het trajectberaad in het Veiligheidshuis de uitstroom van jongeren en jong volwassenen uit een jeugdinrichting aan de gemeentelijke contactpersoon indien sprake is van nazorg op justitiële titel.

Behalve procesregie vindt afstemming plaats over de continuering van eventuele zorg, onderwijs, inkomen en/of begeleiding voor de betreffende jongere, zodat het gemeentelijke traject naadloos aansluit bij het justitiële traject.

3.6

De gemeente informeert de Raad voor de Kinderbescherming wie namens de gemeente als contactpersoon optreedt rond de nazorg na opname in een justitiële jeugdinrichting. De Raad voor de Kinderbescherming nodigt deze gemeentelijke contactpersoon uit voor het trajectberaad. De contactpersoon adviseert in het trajectberaad de justitiële ketenpartners over de beschikbaarheid en de mogelijke inzet van gemeentelijke voorzieningen.

3d Uitvoering taakstraffen

De Raad voor de Kinderbescherming is verantwoordelijk voor het organiseren (en dus ook het betalen) van voldoende, adequate werkplekken en (erkende) gedragsinterventies, voor het ten uitvoer leggen van taakstraffen.

De Raad voor de Kinderbescherming kan een jongere naar Jeugdreclassering verwijzen als de condities voor de uitvoering van de taakstraf (zoals structuur) onvoldoende aanwezig zijn.

3.6

De Raad voor de Kinderbescherming overlegt met de gemeente over de mogelijkheden voor het uitvoeren van werkstraffen in de gemeente. Dit komt in ieder geval aan de orde tijdens het halfjaarlijkse overleg met de gemeenten over de werking van dit samenwerkingsprotocol.

3e Schoolverzuim

De aanpak van problematisch schoolverzuim is in principe de bestuurlijke verantwoordelijkheid van de gemeente. Leerlingen van 12 jaar of ouder (tot 16 jaar of – bij het ontbreken van een startkwalificatie tot 18 jaar) die herhaaldelijk en mogelijk zorgwekkend van school verzuimen, kunnen door de leerplichtambtenaar via een proces verbaal doorgeleid worden naar het strafrechtelijke kader. Deze jongeren maken zich namelijk schuldig aan het overtreden van de Leerplichtwet.

De Raad voor de Kinderbescherming onderzoekt de situatie van de jongere en brengt op basis daarvan advies uit aan het Openbaar Ministerie of de rechter over een strafrechtelijk vervolg. Een maatregel "Toezicht en begeleiding" (verplichte variant) , uit te voeren door de Jeugdreclassering, kan onderdeel uitmaken van de strafafdoening.

3.7

Met betrekking tot het beleid rondom het doorgeleiden van schoolverzuimzaken is het uitgangspunt dat de inzet van het strafrechtelijk kader een ultieme stap is, die alleen aan de orde komt als hulp in een vrijwillig kader niet toereikend is en een OTS niet geëigend is. De leerplichtambtenaar probeert eerst hulp in het vrijwillige kader in te zetten en als dat niet loopt of gedurende het traject niet de gewenste resultaten oplevert, overweegt hij een melding aan de Raad voor de Kinderbescherming. Afhankelijk van de afspraken per gemeente vindt, al dan niet in aanwezigheid van het gezin, aan de Beschermingstafel de afweging plaats of een proces-verbaal wordt opgemaakt.

3.8

De Raad voor de Kinderbescherming is beschikbaar voor consultatie op casusniveau door leerplichtambtenaren over de wenselijkheid van doorgeleiding naar het strafrechtelijk kader. Dit consult kan zowel telefonisch plaatsvinden als in het Veiligheidshuis. Indien een gemeente heeft georganiseerd dat leerplichtzaken aan de Beschermingstafel worden besproken, vindt het overleg met de Raad voor de Kinderbescherming daar plaats.

3.9

Besluit een leerplichtambtenaar tot het opmaken van proces verbaal wegens schoolverzuim, dan overleggen de Raad voor de Kinderbescherming en het Openbaar Ministerie in een casusoverleg leerplichtzaken (JCO schoolverzuim) over de vervolgstappen in de casus. Eventueel kan daar de leerplichtambtenaar bij aansluiten.

Aldus overeengekomen te Haarlem op 27 november 2014,

Gemeente Beverwijk, vertegenwoordigd door mevrouw C.G. van Weel-Niesten

Gemeente Bloemendaal, vertegenwoordigd de heer J. Botter

Gemeente Haarlem, vertegenwoordigd de heer drs. M. Snoek

Gemeente Haarlemmerliede c.s. , vertegenwoordigd door de heer R. van Haeften

Gemeente Haarlemmermeer, vertegenwoordigd door de heer dr. T.C.M. Horn

Gemeente Heemskerk, vertegenwoordigd door de heer C.M. Beentjes

Gemeente Heemstede, vertegenwoordigd door mevrouw mr. C.D.M. Kuiper-Kuijpers

Gemeente Velsen, vertegenwoordigd door X

Gemeente Zandvoort, vertegenwoordigd door de heer G.J. Bluijs

Raad voor de Kinderbescherming, vertegenwoordigd de heer J. van Es MBA

Jeugdbescherming regio Amsterdam, vertegenwoordigd de heer dr. E. Gerritsen EMIM

Stichting Bureau Jeugdzorg Noord-Holland (vanaf 1 januari 2015 geheten: Stichting De Jeugd- & Gezinsbeschermers), vertegenwoordigd door de Raad van Bestuur, mevrouw dr. L.B.J. Schmitz

William Schrikker Stichting Jeugdbescherming en Jeugdreclassering, vertegenwoordigd de heer drs. H.C.J. Verbruggen

Leger des Heils Jeugdbescherming & Reclassering, vertegenwoordigd de heer P.G. Palsma